

Sygn. akt II CZ 35/06

POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa J. K.

przeciwko W. G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 8 czerwca 2006 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [..]

z dnia 3 lutego 2006 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Powód, po sprecyzowaniu powództwa, wnosił o zasądzenie od pozwanej kwoty 51 866,96 zł z ustawowymi odsetkami tytułem zachowku.

Sąd pierwszej instancji zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 24 184,50 zł z ustawowymi odsetkami a w pozostałej części oddalił powództwo.

Apelacje od tego wyroku wniosły obie strony.

Powód określił, że zaskarża wyrok w części oddalającej powództwo a jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazał kwotę 24 184,50 zł.

Pozwana zaskarżyła wyrok w części uwzględniającej powództwo.

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 12 października 2005 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddalił powództwo i oddalił apelację powoda oraz rozstrzygnął o kosztach procesu. W uzasadnieniu wskazał, że w sprawie uzasadnione było zastosowanie art. 5 k.c., co doprowadziło do zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia powództwa w całości.

Od powyższego wyroku powód wniósł skargę kasacyjną zaskarżając wyrok Sądu odwoławczego w całości i wskazując jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 51 866,96 zł. Wnosił o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie uchylenie i zmianę przez zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 51 866,96 zł.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 3 lutego 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda na podstawie art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 398² § 1 k.p.c. jako niedopuszczalną ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekraczającą kwoty 50 000 zł. Stwierdził, że skoro powód w apelacji, jako wartość przedmiotu zaskarżenia, wskazał kwotę 24 184,50 zł, to znaczy, że tylko co do takiej kwoty zaskarżył wyrok Sądu pierwszej instancji w części oddalającej powództwo a zatem oddalenie powództwa w zakresie niezaskarżonej kwoty 3 497,60 zł ($51\ 866,96 - 24\ 184,50 = 27\ 682,46 - 24\ 184,50 = 3\ 497,60$) uprawomocniło się i przedmiotem oddalenia powództwa przez Sąd drugiej instancji była tylko kwota 48 369 zł a nie kwota 51 866,96 zł. Z tych względów przedmiotem

zaskarżenia skargą kasacyjną może być tylko kwota 48 369 zł, która nie sięga określonego w art. 398² § 1 k.p.c. kwotowego progu dopuszczalności skargi kasacyjnej i dlatego skarga została odrzucona.

W zażaleniu pełnomocnik powoda zarzucił, że przedmiotem zaskarżenia apelacją powoda była cała kwota oddalonego powództwa i przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji była także cała dochodzona pozwem kwota 51 866,96 zł, co do której powództwo zostało w całości oddalone. Z tych względów przedmiotem skargi kasacyjnej jest także cała kwota dochodzonego roszczenia, która przekracza próg dopuszczalności skargi. Wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest skuteczne, bowiem zaskarżone postanowienie zapadło z naruszeniem art. 398² § 1 k.p.c. oraz art. 378 § 1 k.p.c. w zw. z art. 368 § 1 pkt 1 k.p.c.

Zgodnie z art. 368 § 1 k.p.c. apelacja powinna zawierać między innymi wskazanie, czy przedmiotem zaskarżenia jest cały wyrok sądu pierwszej instancji czy tylko jego część i jaka. Stanowi to granice apelacji, którymi sąd drugiej instancji jest związany, stosownie do art. 378 § 1 k.p.c., rozpoznaje zatem sprawę w granicach wskazanego w apelacji zaskarżenia wyroku sądu pierwszej instancji. Kolejnym wymaganiami apelacji, dotyczącym spraw o prawa majątkowe, jest oznaczenie przez wnoszącego wartości przedmiotu zaskarżenia. Podana przez niego w apelacji kwota nie wiąże jednak sądu odwoławczego, który może sprawdzić jej wysokość i sam oznaczyć prawidłową (art. 368 § 2 k.p.c.). Jedynie właściwie określona wartość przedmiotu zaskarżenia, skorelowana ze wskazanym w apelacji zakresem zaskarżenia wyroku sądu pierwszej instancji, jest wiążąca dla sądu drugiej instancji przy rozpoznawaniu apelacji. Z tych przyczyn o dopuszczalności skargi kasacyjnej ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia decyduje zakres zaskarżenia apelacją, odpowiadająca mu wartość przedmiotu zaskarżenia i zakres rozpoznania oraz treść rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji.

W rozpoznawanej sprawie powód w apelacji od wyroku sądu pierwszej instancji wyraźnie określił, że zaskarża ten wyrok w części oddalającej powództwo, bez ograniczenia zakresu zaskarżenia tylko do kwoty wskazanej, oczywiście mylnie, jako wartość przedmiotu zaskarżenia. Sąd drugiej instancji, ani przy przyjmowaniu apelacji ani przy jej rozpoznawaniu, nie miał wątpliwości, że powód zaskarżył w całości tę część wyroku, w której oddalono jego roszczenie. Niezależnie zatem od tego, jaką wartość przedmiotu zaskarżenia wskazał powód w apelacji, przedmiotem jego zaskarżenia i przedmiotem rozstrzygnięcia sądu odwoławczego była cała kwota oddalonego powództwa, a nie tylko jej część. Jednoznacznie świadczy o tym zarówno treść apelacji powoda, jak i treść rozstrzygnięcia i uzasadnienia sądu drugiej instancji, z których wynika, że na skutek apelacji obu stron, przedmiotem rozpoznania i rozstrzygnięcia sądu odwoławczego było całe powództwo, a nie jedynie określona jego część i że powództwo to w całości zostało oddalone. Oddalono też w całości apelację powoda, obejmującą całe rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji oddalające jego powództwo.

Z tych względów przedmiotem zaskarżenia skargą kasacyjną jest wyrok Sądu drugiej instancji, którym, w wyniku uwzględnienia apelacji pozwanej, oddalono powództwo w całości, obejmującej kwotę 51 866.96 zł, która prawidłowo została wskazana przez powoda, jako wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną. Wobec tego, że jest to kwota przekraczająca próg niedopuszczalności skargi kasacyjnej określony w art. 398² § 1 k.p.c. na kwotę niższą niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, nie było podstaw do odrzucenia tej skargi.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁶ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.